

KIIRTŐS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúra mentes havilap

Úrnapja - 2019 Pilisszentlászló

Őseink életében nagy szerepet játszott a vallás. Az egyházi ünnepeket nagyon komolyan vették, a különböző szabályokat, előírásokat betartották. Az egyházi év talán leglátványosabb és legtöbb előkészületet, munkát igénylő

ünnepe az Úrnapja: Krisztus Testének és Vérének Ünnepe. Középpontjában olyan hittétel áll, amely megkülönbözteti egymástól a keresztény felekezeteket.

A mi egyházunk hiszi és hirdeti, hogy a pap szavára Isten lehetségessé teszi, hogy a kenyér és bor színe alatt valóságosan jelenvalóvá váljon Krisztus. A protestáns egyházak mindezt csak jelképesen értelmezik.

Elődeink még egy hosszabb úton, Petőfi és Béke utcán át, kísérték az Oltáriszentséget. Négy szépen feldíszített lombosátrakat állították fel, mindegyik sátrának megvolt a saját gazdája, ezt bizonyos családok díszítették fel, és ez a kiváltság öröklődött. Férfiak, legények már előtte való nap hozták haza az erdőből a zöldelő ágakat. Asszonyok, lányok szedték kosarakba a virágokat,

hogy azokat az utca felsőprését követően gondosan szétszórják. A körmenet útvonalán különös gonddal ügyeltek a házak rendbetételére, igyekeztek minél méltóbbá tenni azokat az ünnephez. Az útvonal mentén az

erdőben vágott zöld ágakat szúrtak a földbe, ezzel is díszítve a körmenet helyét.

Később a körmenet a templomunk négy oldalán felállított szebbnél szebb sátrakhoz vezetett. Így van ez jelenleg is. A körülmények változtak, de az ünnep nálunk is megmaradt. Körmenet élén tavalayhoz hasonlóan, idén is Tibor atya haladt a baldachin alatt. Mind a négy sátrnál megálltunk és Tibor atya szép beszédet tartott. Beszédjében többek között kiemelte, hogy templomunk a történelmi Magyarország, tehát a Kárpát-medencében lévő templomokhoz hasonlóan keleti tájolású. Elismeréssel kell adóznunk a sátrak készítő családoknak, és mindenkinek, aki közreműködött e jeles egyházi ünnepünk méltó megünnepléséhez.

Fotó, szöveg: FR

Szentlászló nevű települések XXIV. találkozója

A Kárpát-medencei Szent László nevét viselő települések találkozójának 2019-ben Zalaszentlászló volt a házigazdája.

Az idei találkozót községünk részéről most is dr. Illés György alpolgármester szervezte. Az előzetes megbeszélés alapján július 5 – én pénteken reggel indultam negyedmagammal Zalaszentlászlóra. Az elsők között érkeztünk Zalaszentlászló csodálatos, szinte mesebeli faluházához. Szinte velünk együtt érkezett a faluház bejáratához Katona Jenő, igen kedves feleségével, Marikával. Akik, mint az rögtön kiderült, Pilisszentlászló küldöttjeinek kíséretét vállalták el. Az igazán szeretetteljes fogadtatásuk, majd későbbiekben a rólunk való gondoskodásuk, példaértékű volt.

A faluház bejáratánál emléktábla méltatja klasszikus építészünk, néhai Makovecz Imrét, a faluház tervezőjét. Valóban lenyűgöző alkotása neves építész – építőmesterünknek.

Az újjépítésű panzióban lévő szállásunk elfoglalását követően, az esti megnyitóiig lévő jó, idő kellemes kihasználása végett, elmentünk a csodálatos vizű kutyányi fürdőbe. Az esti ünnepi megnyitóra így is időben érkeztünk, így lehetőségünk volt az Erdélyből érkező nyárádszentlászlói, homoródszentlászlói, valamint a bukkszentlászlói, mátraszentlászlói, és további településekről érkező barátaink üdvözlésére.

Közben megérkezett Kertész József úr kedves feleségével, Nellivel majd dr. Illés György a Szentlászló települési találkozók szervezőjének oszlopos tagja, szintén kedves nejével, Mónikával.

Az immár 24. Szentlászló települések találkozója Bohár Imre polgármester nagyon szép szívhezszóló köszöntőjével vette kezdetét.

Az igen tartalmas másfélórás ünnepi műsor a váratlan, igen erős zivatar miatt kicsit elhúzódott, de végül az égiek is kedveztek a találkozó kellemes lebonyolításának.

Az igen ízletes és választékos vacsora elfogyasztása után, a települések polgármesterei a következő találkozó színhelyét megbeszélni elvonultak a tárgyalóba. A hosszú útról elfáradt küldöttségek a kedélyes beszélgetések által

felélénkülve szinte éjfélig győzték energiával. Röviddel éjfél után aztán mindenki nyugovóra tért.

Szombaton a nyolc óra táján kezdődő reggelire ismét együtt voltak lovagkirályunk nevét viselő települések képviselői.

Dr. Illés György szokásához híven kezében, vagy tán inkább a vállán hozta a Szentlászló települések zászlaját, amit Kertész József átvett tőle és korát, meghazudtolva fiatalos lendülettel a leglátványosabb helyre a tizenkét méter belmagasságú épület karzatára helyezte. A tartalmas reggelit követően, minden küldöttség, átsétált a közeli katolikus templomba.

Mi, a Pilisben élő szentlászlóiak, örömmel és nem rejtett büszkeséggel néztük, hogy kísérőnk Katona Jenő, nevéhez méltón katonásan biztos lépésekkel és határozott mozdulatokkal készíti elő a Szent László királyunk alakjával díszített háttér előtti oltárt. Két plébános úr celebrálta a szentmisét, melyben Szent László királyunk érdemeit méltatták, igen felkészülten.

Egyházunk derék plébánosai, a szentmisét követően, kedélyes beszélgetéssel velünk együtt töltötték az időt, védőszentünk, Szent László királyunk terén lévő leleplezésre váró szobra körül.

A Faluház előtti téren lévő szobor avatása 11. 30. - kor vette kezdetét. Számos közjogi méltóság tartott ünnepi beszédet. A szobrot takaró lepel leszedését szintén ők végezték.

Őket, az atyák követték, akik megáldották neves

szobrászművésznünk alkotását.

Befejezésként, előbb a közjogi méltóságok, majd a Szentlászló települések előjárói helyeztek el koszorút, a szobor talpazatára.

Az ünnepi ceremónia befejezését ünnepi ebéd követte. Ezzel a találkozó hivatalos része befejeződött. A Szentlászló települések jelenlévő polgármesterei szombat esti megbeszélése, hosszas mérlegelése alapján a huszonötödik találkozó rendezési jogát, a mostani Horvátországhoz tartozó Eszéktől délre található, döntő részben magyarok, lakta község Szentlászló – Laslovo község kapta. A településről röviden annyit, hogy a XX. század végén kirobbant délszláv háború egyik következménye, hogy az akkori Jugoszlávia felbomlásával megalakultak a nemzetállamok. A háború egyik sokkal tragikusabb hozadékaként, a harcok során számtalan ember meghalt, illetve városok falvak pusztultak el, váltak gyakorlatilag a földdel egyenlővé. Szentlászló – Laslovo a harcok során majdhogynem teljesen megsemmisült. Nagyon sok magyarországi vállalat, és szervezet nyújtott segítséget a falu újjáépítéséhez. Vácszentlászló akkori polgármesterének Kovács Sándornak a kezdeményezésére elindult egy segítő szervezkedés, amelyből létrejött a Szent László nevét viselő települések szövetsége. Tehát a huszonötödik találkozó abban a településben lesz megtartva, amely alapját adta a Szent László nevét viselő települések szövetségének.

Ebéd utáni egyórás pihenőt követően következett, a helyi nevezetességek bemutatása. A falu feletti szőlőhegyi kápolnához mentünk fel saját járműveinkkel.

A hegytetőn lévő kápolna megtekintésével csodálatos alkotását láthattuk Szilágyi úrnak és kedves családjának.

A mai rohanó és anyagi világban, csodálatos vendéglátásban volt részünk. Az ilyen önfeláldozó állhatatos hit, és emberszeretett amilyen ebből a családból sugárzik, megér egy külön írást, amit a KÜRTÖS következő számában szeretnék leközölni.

Folytatom tehát az események rövid leírását:

A szőlőhegyi kápolna megtekintését követően, „házigazdánk”, Katona Jenő, és kedves felesége Marika, rövid sétára invitálva, bemutatta a szőlő – hegyet, aminek a neve most már nem fedi a névhasználatot. Ők is csak néhány „sornyi” szőlőt

művelnek, aminek a hozadéka, néhány százliternyi borocska. Megmutatták a példaértékűen gondozott birtokot, illetve a borospincét és az előtérben lévő igazán takaros konyhának is berendezett helyiséget. Kertész József, akit barátomként tisztelhetek, az erdő és földművelés elismert „írástudója” is elismerően beszélt a hajdani dolgokról.

A szőlőművelés, mondhatni már csak hobbi szinten folyik. Ugyanakkor a falutól mintegy három kilométer távolságban lévő hegy tetején éppen egy bálázó gép szedte össze az előtte rendre sodort takarmányt és ötpercenként egy több száz kilós bálát hagyott maga után. József barátom előbb elismerően szólt, mikor meglátta, majd hivatásából adódóan megforgatta a felsodrott takarmányt, amit vizesnek talált. Ekkor viszont már megjegyezte:

- „Túl korai ezt még bebálázni!”

- Jól van kedves József, de nézd meg, hogy itt a falutól több kilométernyi távolságban, a már csak részben művelt határban is, aszfalton állnak gépjárműveink!

Nos, a tények makacs dolgok, tehát ebben is egyetérttünk.

Most következett a meglepetés:

- Vendéglátónk közölte velünk, hogy nem kell megfordulnunk gépkocsinkkal. Egy kilométerrel ugyan hosszabb lesz az út a szállásunkhoz, de megéri, mert ez már szélesebb aszfaltozással készült.

Az már csak természetes, hogy éltünk a lehetőséggel és hamar lecsorogtunk a hegytetőről a szállásunkra.

Haditanács a Pákozdi – csata előtt

Előkészültünk a vacsorára, amit zene-tánc követett. Nos, kedves olvasók, nem kell itt valami nagy mulatságra gondolni, ahol a mondás szerint: „még a papok is táncoltak!”

A zenekar, és a fiatalabbak viszont jól ropták hajnalig.

Szerény kis csoportunk viszont időben nyugovóra tért. Ennek köszönhetően elsőnek érkezünk a faluházban lévő találkozási helyünkre. Reggeli után, vendéglátóinktól és testvértelépüléseink

képviselőitől elbúcsúzva, elindultunk a Pákozdi emlékműhöz, ahol a tervezett egy óra helyett, a látnivalókban elmerülve háromórányit töltöttünk. Így csak késő délután értünk haza.

Szöveg – fotók: FR

Száz éve történt

1919. június 25. halt hősi halált dr. KUCSERA FERENC, aki másokat védve áldozta fel életét. Áldott legyen az emléke.

1892. szeptember 23-án született Léván. Szülei szerény sorsú emberek voltak, akik örömmel látták korai vonzódását a papi pálya iránt, s minden erejükkel támogatták törekvését. 1915. június 21-én szentelték pappá, majd ledoktorált. Még ebben az évben Szentendrére került, mint segédlelkész. A hívek nagyon gyorsan megszerették, még a katolikus körökön kívül is megkülönböztető tisztelet övezte. Négyévi papi szolgálat után a Tanácsköztársaság terrorjának az áldozata lett.

Szentendrén 1919-ben az ellenforradalmárok szervezett, összehangolt akcióval akartak fellépni a vörösök ellen, amelyre június 24-én kerítettek sort. A fegyveres akció kezdetére harangzúgással adtak jelt. Mivel Szentendrén a vörösök egy része is szervezett ellenforradalmár volt, a megtorlásra Budapestről küldtek egy 17 tagú terrorkülönítményt. A vörös-őrség épületében, amely a Duna-parton lévő Weresmarty-villában volt, összeírták az ellenforradalmárok névsorát. Bár Kucsera Ferenc nem vett részt a szervezkedésben, és a listán sem szerepelt először a neve, Jancsik Károly, a kerületi vörös-parancsnok már felhívta a megbízott parancsnok (Chudy Ferenc, 22 éves budapesti pincér) figyelmét a káplánra, és így a népszerű pap neve a lista élére került, és érte mentek először. A parancsnok emberei és négy pomázi direktórium tag jelent meg Kucsera lakásán. Azt akarták megtudni tőle, hogy ki adta

oda a templom kulcsát a harangozáshoz és ki harangozott. Mivel a káplán a többszöri halálos fenyegetőzésre sem beszélt (a kulcsot a plébános kezelte, a harangot pedig egy nyolc gyermekes kőműves húzta meg), a pártházba vitték, ahol a vörös tisztek minden ítélet nélkül kijelentették, hogy meg kell halnia. Azonnal a Duna-partra kísérték és négy önként jelentkező katona, agyonlőtte. A hivatalos ítéletet utólag, másnap írták meg, mert a pomázi direktórium tagoknak is alá

kellett írniuk a budapesti küldötteken kívül.

Kucsera Ferenc holttestét egy napig a kivégzés helyén hagyták, majd szertartás és koporsó nélkül hányták rá a földet a temető árkában. A sírt a következő reggel virágerdő borította, amit a helyi lakosság vitt oda titokban. A temetőárokából 1921-ben emelték ki Kucsera testét, és az alsó temetőbe helyezték, ahol már síremléket is kapott. A szentendrei lakosság gondozta titokban a sírt, állandó virágtakaróval fedve azt be. 1929-ben, az alsó temető szanálása miatt ismét exhumálták, és ekkor már a szentendrei kálváriára szállították, és itt a többi szentendrei paptestvére mellett talált végső nyugvóhelyet. Síremlékét Zászlós István készítette el. Halálának helyét egy fakeresztel jelölték meg a helybeliek, amelyet az 1950-es években eltüntettek. Ennek emlékére, kicsit feljebb egy kis öntöttvas emlékkeresztet állítottak 1993-ban.

Boldoggá avatási eljárása folyamatban van.

Aranylakodalom

50 éve együtt jóban, rosszban

Koncz János és kedves felesége 2019. június 1. erősítették meg ötven évvel ezelőtt kötött házasságukat.

Koncz ezredes úr az alábbiakban foglalta össze Ő és családja küzdelmes életét:

- 1969-ben kötöttünk házasságot Budapesten. A Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola végzős hallgatójaként büszkén álltam ott sok-sok társammal a Kossuth téren, hogy családtagjaink, és későbbi feleségem jelenlétében fogadalmat tegyek a haza fegyveres védelmére, és vállamra tűzzék a szorgalmas tanulással kiérdemelt hadnagyi csillagot.

Ezekben, a napokban kezdődött közös életünk. Amikor ezeket, a sorokat írom, éppen 50. házassági évfordulónkra készülünk. Visszatekintve az elmúlt évtizedekre, életünkben voltak jó és kevésbé jó időszakok. A fél évszázad azonban szeretetben, egymást egész életre szóló társként elfogadva örülünk a jónak, és összefogva, le tudtuk küzdeni a nehéz időszakot is.

Feleségemmel Budapesten találkoztunk, aki a Vámos Ilona Egészségügyi Szakiskola hallgatója volt. Közel két év jegyesség után elhatározásunkat alaposan meggondolva jelentünk meg a Budapesti Központi Házasságkötő teremben, hogy örök hűséget esküdjünk egymásnak. A házasságban eltöltött 50 év egyik legfontosabb tapasztalata, hogy meg kellett tanulni alkalmazkodni egymáshoz. Kialakult egyfajta munkamegosztás, osztoztunk az örömben és bánatban egyaránt. A katonai szolgálat sajátossága, hogy a tiszt ott szolgál ahová a parancs, helyezi, és ahová követi felesége is. A mi életünk jól kezdődött, mert egy Balaton parti városban kezdtük meg közös életünket Hamarosan egy egyszobás lakáshoz jutottunk, amelyet szülői segítséggel berendeztünk. Az első négy évben szüleinkre nem nagyon számíthattunk. Még dolgoztak és távol éltek tőlünk. Napi gondjainkban (például gyermekfelügyelet) akkor még nem tudtak segíteni Közös életünk első hónapjaiban azzal szembesültünk, hogy feleségemnek nem sikerült képzettségének megfelelő munkát találni. Egészségügyi

szakképesítése ellenére egy varrodában kapott először munkát, ahol sokat kellett dolgozni, de alacsony volt a fizetés.

Hamarosan megszületett első gyermekünk 1970-ben majd hat évvel később a második.

Többéves távollét a családtól

Hivatásomból adódóan sokat voltam távol, olykor több hónapot, de éveket is. Ezekben, az években feleségem viselte a család életének szinte minden terhét. Telefonunk még nem volt, a kapcsolattartás jórészt egyetlen formája a levelezés, és havonta általában 2-3 alkalommal lehetséges hazautazás volt. Olyan is előfordult, hogy hazalátogatás során alig ismert meg elsőszülött fiam. Ezekben, az években is hűségesek tudtunk maradni egymáshoz. A hasonló sorsú katona – feleségek, jó ismerősök, összefogtak és segítettek egymáson. Ez nem is lehetett másként, mert lakásunk olajfűtéses volt és egy kétgyermekes anyának nem volt egyszerű feladat a 20 literes kannák hazacipelése, a kályhák feltöltése, de a bevásárlás sem.

Akkor a gépkocsi nekünk még elérhetetlennek tűnt. Első autónkhoz házasságunk ötödik évében jutottunk, ami nyereményautó volt.

1976-ban ismét változás történt életünkben. Döntési helyzetbe kerültem. Lehetőségem adódott újabb felsőfokú tanulmányok megkezdésére. Csakhogy ez a képzés, lakásunktól 200 km-re Budapesten volt. Négy évet töltöttem feleségemtől és gyermekeimtől távol. Akkoriban még nem volt szabad szombat. Hetente egy nap volt közös családi életünk. A szeretett és megbecsülés azonban átsegített bennünket ezeken, a nehéz éveken is.

Költözés, ezúttal a családdal

Befejezve tanulmányaimat egy Budapesthez közeli városba, Szentendrére szólított a hivatásom. Itt éltük le közös életünk nagyobb részét. Egy ismeretlen közegbe kellett beilleszkedni nem csak nekem, hanem feleségemnek és gyermekeimnek is.

Új helyünkön lakás nem volt. Közös döntéssel családunk a Helyőrségi Nőtlen szállóba költözött, ahol egy 12 m²-es szoba volt otthonunk. Fürdőszoba, konyha, WC csak a folyosón volt. Húsz szobára jutott 1-1 db.

Könnyű elképzelni, hogy e két év alatt bizony nem voltunk könnyű helyzetben. Akkor még inkább szükség volt az alkalmazkodásra, életünk megszervezésére. De mégis együtt voltunk, ha szűkösen is. Együtt lehetett a most már 4 tagú család.

Nehézségek, elviselését elősegítette, hogy volt jövőképünk.

Elkezdődött annak a lakótelepnek az építése, ahol később lakáshoz jutottunk. Volt célunk, volt értelme a megpróbáltatásoknak, mert egy háromszobás szép új otthonhoz jutottunk. Ma is sokszor és örömmel emlékszem arra a napra, amikor először megnézhattük jövőnk otthonunkat. Soha nem felejttem el feleségem és gyermekeim örömét. Itt 21 évet éltünk. Gyerekeink is itt jártak iskolába, ismét lettek barátaik.

Feleségem munkához jutott, a szakképesítésének megfelelő munkahely persze itt sem volt. Több éven keresztül tanult és felsőfokú pénzügyi szakképesítést szerzett. Neki volt ismét a nehezebb. Fel kellett adni a hivatását, a háztartás és a gyerekek nevelése mellett a többéves tanulás komoly kitartást követelt. De együtt voltunk és ismét rajta volt a nagyobb teher. Feleségem nagy áldozatot hozott azért, hogy haladhassak előre a katonai pályán. Mégis boldogok voltunk. Gyerekeink sok örömet okoztak nekünk.

Betegség, újabb válsághelyzetek

1977-ben nálam rákbetegséget diagnosztizáltak. Gyerekeink ekkor 7 és 1 évesek voltak. Az orvosok a feleségemmel közölték, hogy készüljön fel a legrosszabbakra. Alig múltam ekkor 40 éves és a bajt előttem sem titkolták. Próbáltuk végig gondolni a várható jövőt. Nem maradtam magamra. Feleségem hűsége, szeretete kitartása számomra olyan erőt adott, hogy meggyógyultam. Öt év után orvosaim gyógyulnak nyilvánítottak. Ezekben, a válságos években mellettünk állt a tágabb család is. Húgom és férje vállalták, hogy halálom esetén felnevelik egyik gyermekünket, de erre szerencsére nem volt szükség.

Szülővárosom katolikus templomában feleségem márvány emléktáblával köszönte meg a Mindenhatónak, hogy esélyt kaptam a további életre.

25 év után templomi esküvő

Tovább erősítette házasságunkat az elhatározás, hogy a huszonötödik házassági évfordulón Isten színe előtt is megerősítettük házassági fogadalmunkat 1969-ben nem tarthattunk templomi esküvőt. Akkor is hittünk Istenben, és megtapasztaltuk a hit erejét. Hit nélkül nem jutottunk volna túl életünk válságos időszakain 50 év alatt volt részünk ilyenekben is.

A katonai hivatás gyakorlásában komoly sikereket értem el. Az ifjú hadnagyból ezredes lett. Számptalan elismerésben, kitüntetésben részesültem 60. születésnapomra a Honvédelmi Miniszter díszkardot adományozott, végleges nyugdíjba vonulásom alkalmából pedig 2011-ben I. osztályú Honvédelemért kitüntetésben részesültem.

A civil társadalom is elismerte a városérdekében végzett munkát. A közéletben való aktív részvételem és a civil közösségek erősítése érdekében végzett tevékenységemért Szentendre város Önkormányzata 2006-ban Pro Urbe díjjal tüntetett ki.

Tisztelettel, Koncz János nyug. ezredes

Mogyorósbányán jártunk

Mogyorósbánya Község Önkormányzata és Mogyorósbánya Szlovák Nemzetiségi Önkormányzata meghívására Óvodai Testvértelepülési napon vettünk részt.

Reggel nyolc óra tájban indultunk óvodásainkkal,

akiket Nadasdy Gyula Gáborné Zsuzsanna óvodavezető, Szűcs Lajosné, Gizike és Kocskovszki Nikolett szlovák tagozatos óvodapedagógusok és Téglás Ilonka, Mikula Gáborné óvodai asszisztensek kísérték.

A testvértelepülésünkön a faluvezetésből személyesen Havrancsik Tibor polgármester úr fogadott a fiával, aki szintén testületi képviselő. Az

óvoda vezetése szívélyes üdvözlését követően, alkalmunk volt megtekinteni az igen szépen felújított, tágas intézményt. Gyerekeink közös játék által hamar összebarátkoztak a vendéglátó település gyermekeivel. Az

óvodai közös játékot követően rövid sétával megtekintettük az iskola udvarán épített műfüves sportpályát. Rövid játék után az igen színvonalas játszótérre invitáltak vendéglátóink, ahol szintén nagyon jól éreztük magunkat, amihez a nagy kánikulai meleget vízpermettel próbálták elviselhetőbbé tenni a rendezők. A tartalmas játékot befejezván a Művelődési Házba igyekeztünk, ahol

a RépaRetekMogyoró Társulat interaktív gyermekműsorát nézhettük. A játékba gyermekeink is hamar bekapcsolódtak. A Művelődési Házban Hévízi Pál Szlovák Nemzetiségi elnök fogadott és igen tartalmas beszédet folytattunk társaságában.

Havrancsik Tibor polgármester úr velünk együt gyalogolt és mesélt a vezetése alatt álló település valóban csodálatos fejlődéséről. A különböző pályázati lehetőségekről, azok gondjairól. Bizony, bizony személyesen

megtapasztalhattuk a fejlődést. A járdák, sőt egyes úttestek, de a szépen kialakított parkolók is viacolorral vannak leburkolva.

A Művelődési házuk, vagy a régi nevén Kultúrház, színházi nagyságrendű, és gondosan karbantartott, még a környéke is.

A nagyon finom ebéd elfogyasztása után, szívélyes búcsút vettünk

vendéglátóinktól és hazautaztunk.

Mindannyiunk nevében igen nagy tisztelettel köszönöm a szívélyes, színvonalas vendéglátást.

Tisztelettel, Franyó Rudolf-

Pilisszentlászló Szlovák Önkormányzat elnöke

Függő játszmák

Történetesen az internetes játék függőségére gondolok. Virtuálisan dolgozunk, hódítunk, védekezünk, szeretkezünk, beszélgetünk. A gépet kérdezzük tanácsokért, vele sakkozunk beállítva a megfelelő nehézségi fokozatot. Vele töltjük a szabadidőnket. Mivel az internet maga az egész világ, így a világ egyetlen embere sem versenyképes vele, ahogy a globalizált világgal sem. Be kell engedni a kínai vonatokat, amik majd rajtunk fognak keresztül száguldozni. Az orosz

atomműveket, pedig már nincs is a Földön urántartalék. Műanyagba csomagolt vizet kell igyunk, mert a tőkésék pénzt akarnak. Migránsgyártású önvezető autókat akarunk, miközben a bevándorlók jönnek felfalni a legutolsó tartalékainkat. Az úrturizmus helyett vallási és faji alapú világháború felé masírozik az egész degenerált nyugat!

Tisztelettel, Losonci Miklós

Gyémántlakodalom Pilisszentlászlón

A közel 700 esztendőtt számláló Szent László templomunkban, 2019. június 15-én ünnepelték hatvanéves házassági évfordulójukat, településünk lakói, a 84 évet maguk mögött tudó Papanek Zsoltné és Papanek Zsolt. A szülők gyermekeik, unokáik és dédunokájuk társaságában érkeztek, az Isten házába, hogy ott együtt mondhassanak hálát a Gondviselésnek, a sok örömben, időnként nehézségek közepette megélt példamutató kötelékükért. A szentmisével egybekötött eseményen Fajcsák Tibor atya méltatta az ünnepeltek, a jeles eseményt és kívánt további szép, békés éveket nekik.

A szentmise után a házaspár, a templomkertben, a résztvevő hívőket kis frissítővel kínálta meg.

Papanek Zsolték Isten előtti frigyüket 1959. június 3-án Budapesten, a belvárosi Szent Rókus kápolnában kötötték meg. 1957-ben a Budapesti

Műszaki Egyetemen ismerkedtek meg, ahol építészmérnöki tanulmányaikat folytatták. Frigyüket a diploma kézhezvételét követően pecsételték meg. Házasságukat az Úr két gyermekkel, Lászlóval és Mártával áldotta meg.

Gyermekeik közül László mérnöki oklevelet, míg Márta orvosi diplomát szerzett. A házaspár hat unokával és négy dédunokával büszkélkedhet. Papanekék, Márta leányuk és vejük, valamint az akkor meglévő három unokájuk társaságában 1996-ban építették fel pilisszentlászlói családi házukat és költöztek településünkre.

Mindnyájunk nevében hosszú, boldog, békés, egészségben, örömben gazdag éveket kívánunk nekik.

Fotó, szöveg: P. László

Invázió

Történetesen nem a migránsokról, hanem a vérszívókról akarok írni. Idén másodszor történt szúnyogirtás Tahiban. Százméteres sávokban „karnyújtásnyira” röpködött a gép a házak felett, még napsütésben. A fecskék már évekkkel ezelőtt

eltűntek. A méhek is pusztulnak. Aznap este és másnap reggel is viszont annyi a szúnyog mintha mi sem történt volna.

Tisztelettel, Losonci Miklós

A hosszú élet titka

Szinte minden ember életében él a vágy, hogyan tudnánk fiatalosan, tevékenyen, egészségesen magas kort elérni.

A hírközlő eszközök közlik egy-egy száz éven felüli nő vagy férfi másoknak is példát adó életét. A legidősebb polgárainkat az 1930-as évektől számoltatja a Statisztikai Hivatal. Úgy gondoltam a hosszú élet titkát a legilletékesebbektől a 100 éven felüliektől fogom megtudni. Elindultam és megkérdeztem tőlük: mi a hosszú élet titka?

F. A. – né 100 éven felüli keszthelyi lakós mosolygós szemmel maga elé néz, elgondolkozik és így válaszol: „Talán a munkával, gonddal teli tevékeny élet. Mindig nagyon mértékletesen ettem, napjában többször. Gyógyszert sosem szedtem, legfeljebb kalmopyrint, ha náthásnak éreztem magam.”

M.M. 102 éves szécsényi szülésznő mondja: „A régi életem vidám és derűs volt. Bármilyen szomorúság ülte meg a szívemet, a munkám feledtette azt. 6 500 gyereket segítettem a világra, minden baj nélkül egy gyermek vagy édesanya sem halt meg a kezeim alatt. Ezért élek sokáig, mert a vajúdjó édesanyák azt mondták, hogy legyen áldott a gyógyító keze. Csendesen, polgárian élek. Szenvedélyem nincs és nem is volt.”

K. Gy-né 102 éves martonyi lakós: „Sok gyermekes családból származom. Nagy szegénységben éltem át a világháborút, zsámiskán (kukoricakása), sült krumplin és babon tengettem az életem. A hosszú élet korántsem olyan egészséges, mint gondolja. Igaz kórházban még nem voltam, de a nyakam fáj, és gyógyszert kell szednem.”

Az öcsödi 100 éves O.F-né így vall magáról: „Nagyon keveset eszem, van úgy, hogy csak egyszer egy nap. A hosszú élet talán a természet

ajándéka. Az édesapám is 93 évet élt.”

B. S-né tiszagyulaházi 100 éves érdekes népi gyógymódról számol be: „Életemben orvosnál igen keveset voltam. Ha a derekam fáj méheket ragasztottam bele, ha a fejem fáj piócát ragasztottam a tarkómra. Az izületeimre dianát és ecetet a mai napig használok. Este 7 – 8 órakor lefekszem, de korán kelek. A jó Isten 12 gyermekkel áldott meg. Ebből 9-et neveltem fel özvegyen, hatan még élnek. Férjem a világháborúból hozott szívbetegsége miatt 56 éves korában meghalt.”

Kíváncsi voltam a férfiak véleményére is. A vásárosnaményi 100 éves N. F. még mindig jó kiállású ember: „Nehéz gyerekkorom volt, már 14 évesen árva lettem, a nővérem nevelt. Az uradalomnál dolgoztam. Harcoltam a világháborúban, majd részt vettem az Árpád-híd építésében. Nehéz munka volt a téglagyárban is, de sosem töprengtem azon, hogy mi lesz holnap, mit eszem, mit iszom. Egy kivételével megvan minden fogam. Az az egy lógott, cérnával kihúztam. Makkegészséges vagyok, be sem venném a gyógyszert.”

D.M. békési 100 éves: „Egész életemben sokat dolgoztam. Voltam részes arató, harmados kukoricát kapáltam. Szerettem kora hajnalban kelni, az állatokat ellátni. A küzdelmes élet tett edzetté. Mindig az vigasztalt, hogy a rossz után jó következik. Két napnál tovább soha nem feküdtem az ágy tetején. Ma már kissé fáradékony vagyok. A lányokat, a menyecskéket mindig szerettem, amíg tehettem” – mondja hamiskás mosollyal.

A 104 éves P. Sz. mondja: „Gazdálkodó emberként sokat voltam a szabadban. Most már rosszul hallok, a szemem gyöngye, pedig már 16v éves koromtól vadásztam. Sok nyulat, fácánt és foglyot lőttem és

ettem. Négy évig voltam a világháborúban. Szerintem más volt régen az élet, mint ma, és nem bírják az emberek szívvel és idegekkel.”

Tanulság:

Sokan úgy gondolják, amint az egyik megkérdezett idős is említette – hogy az édesanyja is hosszú életű volt, tehát ő is hosszú kort fog megélni, mert az öröklődés határozza meg az élethosszúságot. A kutatók azonban megállapították, hogy csupán 20 % az öröklődés, 20 % a környezet hatása, 10 % a korszerű orvosi beavatkozás és 50 % a tudatos egészséges életvitel.

Többen említették szerény étkezésüket. A kalória szegényebb, de az életkornak, tevékenységnek megfelelő mennyiségű és minőségű tápanyag, a testes, mély színű vörösborok mérsékelt fogyasztásával, fizikai élenkséggel, mozgékonyással, testi aktivitással együtt, élethosszabbító.

A szülész nő lelkiismeretes, alapos, elkötelezett hivatásával, a szülők elismerésétől, áldásától elégedetten, derűsen boldogan, a káros szenvedélyektől mentesen élte le hosszú életét.

A mastonyi asszony nagycsaládban nőtt fel. A barátságos otthon, az egymást, segítés, a gyermekek nevelése, az irántuk tanúsított figyelem, szeretett, együttérzés, a meghitt kapcsolat jó alapot adtak szerény életének.

Gyermekkoromban nem egy háztartásban használtak a tiszagyulaházi asszony által említett népi gyógymódot. Gyűjtötték a kamillát, a hársfák, a pemetefüvet, az orbánfüvet, a máriatövis, ették a fokhagymás zsíros kenyeret.

Csalánnal, méhekkal, pióccával gyógyították a reumát, ízületi fájdalmat, a manapság marokszámra

szedett tabletták helyett. A férfiaknál a dolgok jó alakulásában való hitük, derűlátó, bizakodó magatartásuk, aktivitásuk, több mozgásuk megőrizte ellenálló képességüket, egészségüket.

A vadászó idős az ideális, tiszta levegőjű, napfényes természetben, portól, levegőszennyeződéstől, vegyszerektől, zajtól távol élvezhette az egészséges, hosszú életet.

Az aggkor felé való haladás sebessége különböző, ahány ember annyiféle öregedés. Nem mindegy, hogy az idős még aktív, mozgékony vagy már csak otthonülő, esetleg ágyhoz kötött beteg. A hosszú egészséges, tartalmas időskorra már fiatalon fel kell készülni.

Tudatosan közeledve a helyes egészségfejlesztés megvalósítására. A hosszú élet még így is rejtély: olyan, mint az iskolában a kitűnő tanuló. Van, aki igyekszik, van, aki kevésbé és lemarad, de néhányan eljutnak a csúcsig.

A felsorolt élethosszabbító magatartás még tovább bővíthető például a mélyen vallásos Istenhittel, reménnyel, szeretettel, imádsággal, a stresszűzés, stresszkezelés, a mély légzés, az ellazulás alkalmazásával, az örömteli élmények felidézésével, házi kedvencek gondozásával, agyunk tornáztatásával, új ismeretek utáni érdeklődéssel, a kiegyensúlyozott étellel. Figyelmes közüti közlekedéssel. Jó volt tapasztalni az idősek élni akarását, a jövőbe vetet hitét. A szomszéd faluból jött ismerőse találkozáskor a 100 éves asszonnyal viccesen megkérdezte:

- „Juliska, mondd te, élsz még? Mire Juliska: - „Nem, majd ezután fogok.”

Tisztelettel, Dietz László

Az állattartás szentendrei szabályai

Harminc évig a Püspökmajori lakótelepen éltem.

A három gyermekem miatt vettem két pónilovat egy külterületi telkemre. A három gyerekem közül viszont egyiket sem érdekelt életvitelszerűen a lótarás. Bérlovaglásra viszont nem volt igény. Vevőt sem találtam rájuk így kecskékre tudtam csak cserélni őket. Imádtak minden tövises, tüskés növényt, de legjobban a méregdrága dísznövényeket. A tízszeres áron vett tulipánfa

csemetémet egy harapással kiirtotta az egyik. Elkerítetlenül minden felnőtt gyümölcsfát elpusztították volna. Amikor bővítettem a helyüket, letettem a Sandwick kézfűrészetet. Egyesével mindegyik odament, mert látták, hogy jó szúrós a pengéje, vagyis csak finom lehet. Meg akarták enni, aztán rám néztek, hogy ez meg mi? Szúrni szúr, de miért nincs íze? Akácágat, kökényt, vadrózsát, galagonyát fehérre lerágták.

Egyszer az egyik szájába vett egy csipkebogyó ágat. A másiknak is kellett volna, ezért az egész tüskés ágat végighúzta az előző száján. Utána megnéztem, hogy mi maradt a nyelvéből? Egyetlen karcolás sem volt rajta!?

Bementem az önkormányzat állattartási osztályára Szentendrén, hogy szabad-e Szentendrén kecskét tartani. A válasz a következő volt: „Maximum harminc darabot, **de csak dugva**”!

Losonci Miklós

Mit akart Štúr valójában?

Ludovít Štúr (1815- 1856)

- „Nem csak a kormányok rosszak, de gyakran a nép is romlott és a kormányok csak ennek visszatükrözései.”
- „Mindenki, aki jogtalanságot követ el és ezzel kívánja magát megóvni, saját magára mond ki átkot.”
- Nem jelent boldogságot a mások hátán felkapaszkodni és azokat elnyomni, a boldogságot az jelenti, ha egyformán képzett, hasonlóan boldog és ugyanolyan elégedettekkel élhetünk együtt.”
- „...A szó megérinti, a cselekedet megerősíti az embert.”

• „Ha helyzeteden akarsz változtatni, leginkább magadban bízatsz és bíznod is kell, hiszen a szív mélyének, érzéseidhez és gondolkodásodhoz te rendelkezel hozzáféréssel. Önmagadat kell kérdegetned, elég kitartó vagyok-e, elviselem-e a kényelmetlenségeket, melyek állapotod változtatásának útjában helyeztetnének.

• „Mindezek miatt ne legyen egyetlen olyan napod sem, amelyen ti szlávok és törzseitek fiai egyetlen jócselekedetet sem visztek végbe nemzetségetek érdekében. Oltalmazzatok azok jogait, neveljétek őket és soha ne váljatok az idegen hatalmak szolgálivá.”

• „A szolgálalkúság az, ha az ember feladja méltóságát és kiváltságait, és mások akaratának veti magát alá. A szervilitásról akkor beszélhetünk, ha az ember szánni való haszonlesés miatt engedi, hogy eszközként használják fel saját nemzete ellen...”

Fordította: Papanek László

Házunk felett gólyafészek...

(...A barátom mindig részeg.) „Nekem valamennyi közül legkedvesebb madaram a gólya. A széles magyar Alföld leghűségesebb lakója”. (Petőfi) Márciusban érkeznek, de csak a hímek, mert el kell, foglalják a tavalyi helyüket, mielőtt elfoglalja másik. Külön költöznek, és a „tettheyen”n találkoznak csak újra. A nőstények egy hónappal később, áprilisban érkeznek, szintén Szaharán túli, Dél-afrikai területekről. Miért nem maradnak ott? Először is ott óriási a zsúfoltság. Másodszor a száraz évszakban ott ugyanúgy nincs élelem, mint nálunk, a hidegben. Nem csak a fagy okoz

táplálékhiányt, hanem a szárazság is. Télen csak ott maradhatnak életben, nyáron viszont csak itt.

„Neked két hazát adott az istened, nekem csak egy volt az is elveszett”. Írja Tompa Mihály „A gólya fiaihoz” című versében a világosi fegyverletél után. Kizárólag hűsevő állatok. Egyszer az egyik barátom talált egy sérült madarat. Hazavitte, hogy átteleltesse. Többet evett, mint egy kutya. Minden nap egy sertésmájat, mert az volt a legolcsóbb. A szomszéd kaukázusi „medvefogó” juhászcutyájának tavasszal kölykei születtek. A gólya odasétált a kerítéshez és az egyiket egy

hanyag mozdulattal áthúzta és lenyelte, mint valami békát, egeret, vagy patkányt. Aztán viszont a kerítés megvédte az anyakutya bosszújától. Van

akiket „a gólya hozott” mások szerint csak „a kéményseprő lógója”.

Tisztelettel, Losonci Miklós

Salomon Ultra-Trail® Hungary terepfutó verseny- Polgárőrség biztosítása Pilisszentlászlón

Június 8-9-én ismét megrendezték a Salomon Ultra-Trail® Hungary terepfutó versenyt.

A verseny az ország legnagyobb terepfutó versenye, 30, 54, 84 és 112 km-es távokon indulnak a futók Szentendréről, illetve Visegrádról, és a Pilis / Visegrádi-hegységben Pilisszentlászló futó útvonal leküzdése után Szentendrén érnek célba.

A pünkösdvasárnap 0 órakor rajtolt ultrafutó terepversenyt ötödik alkalommal rendezte meg a terepfutás. Hu. A verseny az Ultra-Trail World Tourtól - a leghíresebb száz kilométeren felüli terepversenyek szervezőinek szervezetétől - megkapta a Discovery race címet, ezzel még a szokottnál is nagyobb nemzetközi figyelem irányult rá: a nevezés novemberi kezdete után három héttel kitehették a megtelt táblát, a négy távra 34 országból 1355 terepfutó regisztrált. Pilisszentlászlót érintő szakaszt a helyi polgárőrség biztosította, a szervezők megköszönték azoknak a polgárőröknek a munkáját, akik részt vettek a balesetmentesen lezajlott biztosítási feladatban.

Pilisszentlászló, 2019-06-09

*Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület*

Agility verseny Pilisszentlászlón Polgárőrség biztosítása

Nemzetközi agility Verseny 2019. június 14-15-16. közt, Pilisszentlászlón, természetes füves talajon, professzionális Bing akadályokon és nemzetközileg elismert bírókkal lett megrendezve. (Az agility olyan sport, amelyet minden kutya űzhet, sőt, az évente egyszer megrendezett FCI világbajnokságon kívül minden versenyen részt is vehet fajtakorlátozás nélkül bármely kutya.)

A biztosítási feladatok előzetesen egyeztetve lett az Önkormányzattal és helyi körzeti megbízottal, valamint a Szentendre Rendőrkapitányság Vezetőjével. Biztosítási feladatra a Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület lett felkérve.

A parkolási és biztosítási közlekedési feladatokban a Pest Megyei Polgárőr Szövetség dr. Bilisics Péter elnök által küldött első nap Ócsai gépkocsizó polgárőrök egy fő motoros járőr második nap Tárnoki Polgárőrségtől volt egy fő és egy másik Készenléti és Ellenőrzési Egység motoros járőr harmadik nap PMPSZ Készenléti és Ellenőrzési Egység motoros polgárőrök, illetve Visegrád Települési Polgárőrség is mind három nap részt vett és besegített Pilisszentlászló területén a parkolási és egyéb közlekedési feladatokban. Polgárőrség önállóan látta el a biztosítási közlekedési feladatokat. A második nap a polgárőrség egy villanyoszlopról logó vezetékre

lett figyelmes, ami balesetveszélyes volt, amit a Rendőrségen keresztül az ELMŰ felé továbbított, akik a balesetveszélyt elhárították. A községben semmiféle parkolási közlekedési probléma nem merült fel, a versenyben részt vevők (különböző nemzetiség) illetve a község

lakossága részéről pozitívan értékelték a polgárőrség munkáját, és megnyugtató volt a jelenlét. A Pest Megyei Polgárőr szövetség Ócsa Város polgárőrség Visegrádi Települési Polgárőrség Készenléti és Ellenőrzési Egység, Pilisszentlászlói Polgárőrség összhangban balesetmentesen megoldotta a biztosítási közlekedési feladatot.

Ezúton köszönjük dr. Bilisics Péter PMPSZ elnök és Illés Miklós Attila Visegrádi elnök, Riegel Tibor Ócsa Város Polgárőr egyesület elnök, közreműködését és a részt vevő PMPSZ Készenléti és Ellenőrzési Egység motoros polgárőrök, valamint a helyi polgárőreink munkáját. A rendezvény biztosítását

követő nap a helyi körzeti megbízott Kuczmog József r. fztls megköszönte a biztosításban részt vevő polgárőrök három napos munkáját.

*Mihics József
elnök*

Reklám

Kétféle létezik a szellemes és a fertelmes. Ízlésekről nem lehet vitatkozni, de azért mégis léteznek a sok átlagos között szuperek és borzalmasak. Minden közép és öreg honfitársunk emlékezik a *MÜSZI reklámra, pedig se most se harminc éve nem tudta senki, hogy mi az ördög lehet az a MÜSZI. Egy Kojak frizulás ember levette a kalapját, és azt mondta, hogy MÜSZI. Ennek mai, szörnyű német változata az alpecin koffein reklámja. Ennél rosszabbat életemben nem láttam. Kenjék a hajukra! „Német vagy? Van hazád? Akkor harcolj a hazádért! Az Alpoktól Dániáig.” Ehelyett minden megérkezőt” a helyiekkel azonos ellátásban akarnak részesíteni. Természetesen életük végéig. Családépítési joggal!?!

A tejfogás „gyógypuszis” betadine reklám az előzővel ellentétben végtelenül aranyos és megunhatatlan.

„Itt a hajam között folyt a vér mondja küszködve, háryjánoskodva az egyik tejfogát éppen elvesztett kisfiú. Majd fölényesen így szól: „Folyton megpuszilja”, mármint a nagymama, akinek a leányunokája lehorzsolta a térdét: „Bicikliztem, bicikliztem és lejtött a bőr a lábamról”. Jó lenne, ha a közmédia csak az ilyen tökéletes reklámokat engedélyezné, és betiltana minden ízléstelen, undorító, „megrökönyítő” reklámot. Ahogy a művészeteknek sem a megbotránkoztatás kellene feladata, legyen, hanem a GYÖNYÖRKÖDŐTETÉS. A mai „művészek” száz éve mind éhen haltak volna.

Losonci Miklós

Sokat köszönhetünk a polgárőröknek

Szerző: MTI | 2019. Június 22. - Szombat 13:43

Részt vesznek például a bűnmegelőzésben, a felderítésben, a tömegrendezvények biztosításában és az eltűnt emberek felkutatásában. Szombaton Balatonföldváron ünnepeltek. A rendőrség és a polgárőrség közös munkája is hozzájárult ahhoz, hogy tavaly minden eddiginél kevesebb, mintegy 186 ezer rendőri eljárásban regisztrált bűncselekmény történt Magyarországon - mondta az országos rendőrfőkapitány Balatonföldváron szombaton. Balogh János a huszonötödik alkalommal megtartott országos polgárőrnapon kiemelte: a polgárőrök 64 ezer alkalommal 550 ezernél is több szolgálati órát teljesítettek a rendőrökkel közösen 2018-ban, ami 300 rendőr teljes évi munkaideje. A polgárőrök a közös szolgálatellátással növelték a rendet, és jelentős rendőri erőt kiváltva segítettek a jogsértő cselekmények megelőzését, megszakítását, felderítését, tömegrendezvények biztosítását, eltűnt emberek felkutatását, s egyebek mellett az illegális fakitermelések elleni fellépést - mutatott rá. A rendőr vezérőrnagy szólt arról, hogy a polgárőrszövetség több mint 400 gépkocsit kapott az elmúlt években, feladatainak ellátását idén 150 újabb jármű, továbbá segédmotor-kerékpárok, kerékpárok és ezer digitális rádió-távközlő készülék átadásával is segítik. Úgy vélte: ennek eredményeként tovább javul a munkájuk hatékonysága, nő a biztonság. A polgárőrség a továbbképzések terén is számíthat a rendőrségre, mert fontos, hogy tagjai naprakészek legyenek a jogszabályi változások, az új kihívások tekintetében - mondta. Balogh János beszédében kitért arra is, hogy a rendőrségtől komoly aktivitást kíván a közlekedési balesetek megelőzése. Emlékeztetett rá, a személyi sérüléssel járó közlekedési balesetek száma 2018. első felében volt a legmagasabb az elmúlt 10 év hasonló időszakaihoz viszonyítva, a halálos balesetek számát figyelembe véve pedig a tavalyi volt az elmúlt tíz év harmadik legtragikusabb éve. Ennek következtében a rendőrség változtatott közlekedésrendészeti felfogásán, taktikáján. Ez év első öt hónapjában a személyi sérülé-

közlekedési balesetek száma 7 százalékkal csökkent a tavalyihoz képest, a halálos kimenetelűeké pedig a legalacsonyabb volt az elmúlt 10 évben, ami az 1960-es évek halálos baleseti statisztikáját idézi - közölte az országos rendőrfőkapitány.

Túrós András, az Országos Polgárőr Szövetség elnöke azt emelte ki, hogy a polgárőrségnek ma olyan stratégiai partnerei vannak, amelyekről 25 évvel ezelőtt "álmodni sem mert". Példaként Magyarország kormányát, a Belügyminisztériumot, a rendőrséget, a katasztrófavédelmet, és a katonai szervezeteket említette. Lezárult a polgárőrség technikai fejlesztésének nyolc éves időszaka, megújult a jogi környezet, korszerűbbé vált a polgárőrök oktatása, sikeresek voltak a szövetség szakmai programjai, s most már minden évben 9 millió szolgálati órát teljesítenek a polgárőrök - fogalmazott. Szavai szerint a magyar polgárőrség megőrizte identitását, egységét, szakmai arculatát, a polgárőrök munkája jó hatással van az ország stabilitására.

"A 63 ezer polgárőrt büszkeség töltheti el, hogy megbecsült tagjai lakókörnyezetüknek, Magyarországnak" - mondta Túrós András, hozzáfűzve, hogy a polgárőrség létét a lakosság, a politikusok, a rendészeti szervek és az önkormányzatok is szükségesnek tartják, a szervezet stabil működéséhez a jövőben is szüksége lesz a kormány, a Belügyminisztérium kiemelt támogatására.

Együttműködési Megállapodás

Pilisi Parkerdő Zrt együttműködési megállapodást kötött egyesületünkkel.

„A Pilisi Parkerdő Zrt. és Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesülete közötti

szoros kapcsolattartás elmélyítése. Egymás illetékességi területéről induló jogsértések észlelése esetén fokozott figyelemfelhívás. Erdőtüzek kialakulása esetén információcsere, segítségnyújtás.”

A hat pontból álló együttműködési megállapodást 2019. június 27-én a Parkerdő részéről Reinitz Gábor vezérigazgató, míg polgárőrségünk részéről Mihics József egyesületi elnök írta alá.

A két fél erdőgazdaság-polgárőrség között az együttműködési megállapodás megkötése előtt is szoros, kiváló partneri kapcsolat volt.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

A Fényes rét varázslója

Igor Janota (1921-2008)

Manapság már egyetlen élő ember sem tudja, merrefelé is volt hajdanában a Fényes rét. Csak annyi ismeret őrződött meg róla, hogy a tisztás talán a hatalmas Vihorlát hegység egyik domboldalán rejtekezhet. E néven illették az óslávok a hegyi rétet, mely a napos oldal felé néz, és amelynek északi oldalát erdő, vagy szikla öleli

óvón körül. Elődeink az ehhez hasonló erdőszéli tisztásokat, melyeken éltek, mind Fényes rétnak nevezték el.

Ez a terület, melyről történetünk megemlékezik, pontosan déli irányban helyezkedett el. Észak felől magas hegygerinc határolta, melynek lábánál barlang

nyílt. Ide rejtőzhetek el veszély esetén az itteni népek. Felette hatalmas tölgy és gyertyán erdőség uralkodott. A rét kellős közepén terebélyes hársfa nyújtott árnyékot.

A tisztáson keresztül kitaposott ösvény vezetett a barlanghoz. A sziklák koronázta üreg nem volt sem hatalmas, még szépnek sem volt nevezhető, kristályok sem ragyogtak a falain. Homlokzatán kőbe faragott gömb, aranyból készített abronccsal keretezve. Alatta helyezkedett el az áldozati oltár, körülötte néhány tölgyfából ácsolt szék.

A barlang a pogány hitet valló óslávok templomaként szolgált. Perun* istennek, a villámok urának és egyben az összes isten szülőatyjának szentelték fel, akit Parom néven is illették.

Akkoriban számos isten, félisten és titokzatos személy létezett, hiszen a termésnek, a vadászatnak a tavasznak, a szerelemnek, a háborúnak és a halálnak is külön teremtője volt akkoriban. Mindemmellett habléányok, erdei manók, törpék, farkas ölkök, vasgyúrók, vajákosok, dédapák, ükapák...Ki emlékezhet mindegyikre, annyi esztendő elmúltával!

A világ azonban szemlátomást megváltozott. A

felnövekvő fiatalság túlzottan is életvidámnak, könnyelműnek és meggondolatlannak bizonyult, amazok egyre kevésbé tisztelték a hagyományokat.

Végezetül, az addig húséges férfiak és asszonyok is az új Istennek kezdtek hódolni, és a barlanghoz vezető ösvény rövidesen az enyészetté vált. Már csak a legidősebbek hoztak ajándékot a lassan, lassan, a feledés homályába vesző isteneknek.

Szlavomír, az idős varázsló minden este tüzet gyújtott a barlang bejáratánál és azt a hajnal eljöveteleig táplálta. Lehetséges, éppen ezért nevezték Fényes rétnek a mezőt az emberek, hisz a legnagyobb sötétségben is világosság szűrődött innen a szélrózsa minden irányába.

Estéknél és hajnalanta a vénség borókából készített koszorút dobott a lángok közé, melyet kék bogyókkal és maréknyi szárított gyógynövénnyel díszített. A környéken az ág fűszeres illata és a növények kesernyés aromája érződött ki. Az idős pap a levágott vastagabb ágakból sípokat és furulyákat készített.

*Perun: a vihar és a villámlás istene, akit nemcsak az óslávok, de a lettek, a litvánok és a valamikori pogány poroszok is legfőbb istenségüként tiszteltek

Az aggastyán egész nap a fát hordta a Fényes rétre, gyűjtögette az illatos borókát, a gyógynövényeket és az estére készülődött. A megrakott tűz felett gombát sütött, kökényt, somot, erdei mogyorót gyűjtögetett, melyet a környékbeli erdőkben lelt. Időnként meg-meglátogatták a férfiak, vajjal, tejföllel, juhtúróval, vagy sült kenyérral kedveskedtek neki, mindazért, hogy segítsen asszonyaikat, gyermekeiket a betegségekből kigyógyítani. A varázslót a környéken mindenki nagyra tartotta. Csak az új vallás papjai nem éreztek szeretet iránta, hiszen ő tartotta fent az emberekben a pogányság egyre halványuló tüzét.

A nyári napéjegyenlőség napján, midőn Veszna* kiűzi Morenát** a völgyből és átveszi felette a hatalmat, a környékbeli nemzetségek és települések idősebb tagjai összegyűltek a Fényes réten. Mindnyájan eljöttek erre a számukra szent helyre, hogy köszönetük jeléül áldozatot mutassanak be isteneiknek.

A tél elmúltával mindig így mondtak köszönetet, hiszen egészségben vészelték át a kegyetlen hideget. Helyet foglaltak a varázsló mellett, bölcs szavait és tanácsait hallgatván. Leültek hát most is a hársfa lombjai alá, és türelmesen megvárták, míg amaz befejezi reggeli foglalatosságát. Mikor a varázsló végzett, letelepedett melléjük, fejbőlintással üdvözölték, majd amaz beszédjébe kezdett:

- Megfogyatkozott azok száma, akik húségesek maradtak régi isteneinkhez. A népek az új hitre térnek át és elfelejtik azt, mit elődeink megőriztek. Perun isten bizony könyörületes volt mihozzánk. Látjátok, már egyetlen helyen sem áldoznak bikát az ő tiszteletére, melynek istenünk pedig annyira örvendezett. Elfelejtették őt, pediglen valamikor gabonaszemeket kaptak ajándékba, melyet amazok elültettek és gondoztak, majd zsákszámra betakarítottak.

Nem gondolnak már a mennydörgés urára, pedig tőle kaptuk a villámlás formájában a tüzet, mely meleget nyújt a téli hidegben, elüldözi a vadállatokat és megsüti mindennapi kenyerünket. A feledés homályába vész, pedig ő parancsolta meg Veszna istenünknek, hajtson felénk állatokat, melyeket családjaink manapság nevelgetnek. Ő ajándékozott meg minket a szépséges erdők, termékeny mezők gazdag vadvilágával, melyet áldozatul ajánlhatunk és e mellett el is fogyasztathatunk.

Ki mutat tiszteletet manapság hatalmas isteneinknek? Az emberek még borsót sem hoznak hódolatuk jeléül, pedig azt mindenható atyáink és anyánk oly szívesen fogadják. Tüzek sem gyúlnak tiszteletükre. Bizony a népek elvesztették hitüket és szokásaikat. Kitörlődött emlékezetükből, milyen nagy vágyakozással vártuk Veszna istennő eljöveteletét.

Ő az, aki felkelt mennyei hálóterméből és fagyos földünkre érkezett.

Leányaink már nem viszik ki Morena istennő szobrát, nem gyűjtják meg, és a patakba sem vetik bele. Veszna és Morena szobrait az ifjúság hódolata és segítsége nélkül kell az őket megillető helyre felemelnünk. Amazok helyett is meg kell mosdanunk a friss forrásvízben, annak érdekében, hogy folyóink, patakjaink, és kutacskáink vize mindig tiszta maradhasson.

Nem gondolnak már a fiataljaink a szelek istenére, Meluzinára, az éjféle fagyos szelek királynőjére, a kellemes délutáni fuvallatok uralkodójára. Elfelejtették a szikla őrét, aki isteneink fölött magasodik, hasonlóképpen, mint a rétünk feletti hegygerinc. Lábától az isteneink szolgálai, azaz a varázslók messzire elláttak. Onnan fürkészték a távot, nem közeleg-e valaki ellenséges szándékkal, melyre aztán kellően felkészülhettünk. A feledés homályába merült Szvantovít, akinek pedig a vidámságot köszönhetjük, ezért van manapság oly kevés örömben részünk. Nem része mindennapjainknak Diana, a vizek úrnője és az életünket biztosító Zsivena* sem. Eltűnt emlékezetünkől Dazsbog, a nap és az ég istene, elfeledtük Zorát, aki hajnalként követi az égen szeretett Holdunkat. Mostanság fiataljaink csak az ártó szellemekre emlékeznek, azokra, amelyek az öreg fáknak és kiszáradt ágakban lakoznak.

* Veszna: A tavasz istene az ószlávok szlávok hitvilágában

** Morena: A tél és a halál istennője az ószlávok hitvilágában

Hiszen ha valaki dicsekedni akar, utána nem felejt el fán lekopogni, mert ebben a zajban a gonosz istenségek nem hallják meg emberünk előző szavait, és nem ronthatják el annak örömet.

Talán néhány régi szokásunk nem ment még feledésbe, de ez minden. Vannak még néhányan, akik az első tavaszi napon, a porba tojást tesznek,

áldozatul régi isteneiknek, a gabona védelmezőinek, annak érdekében, őrződjön meg a háza épségben, a következő esztendőig. Többen hamut szórnak a tető alá, hogy így óvják meg az épületet a tüztől. Mások az elhunyt nyelve alá pénzt helyeznek, aki majd ezzel tud fizetni az alvilág révészének, útban az örök nyugalom honába.

Hosszasan beszélt az öreg Szlavomír az összesereglett embereknek. Amazok csak bólogattak, egyetértésük jeléül.

A népek elrövedő szemmel néztek, talán a múlt mélységesen mély kútját fürkészték, nem tudni. A varázsló, beszéde végeztével felállt és arcán ünnepélyes komolysággal a tűzhöz lépett, hogy áldozatot mutasson be az isteneknek.

A hirtelen feltámadó szél gyermekek énekét hozta a távolból. Mikor az öregek meghallották a hangfoszlányokat, arcuk

felderült, hiszen megértették a szomorkás dal sorait.

Kiért halt meg Morena, kiért, kiért?

Nem érettünk, nem érettünk

A keresztényekért.

* Zsivena. Az élet istennője az ószláv hitvilágban.

Zsivena testvére, Morena, a tél és a halál istennője

Fordította: Papanek László

Illusztráció: Kyra Munk-Matuštiková

„Európa csendes, újra csendes”

Nem a forradalomról akarok írni, hanem a madárdalról. A madarak érzékelik a nappalok rövidülését, és augusztusig szépen egyesével fajonként abbahagyják az éneklést, amivel a párjukat (és minket) akarják elkápráztatni, és a riválisaikat elrettenteni. „Gólya mondja: kelep-kelep, de nagy ez a lakótelep”. Legelőször nekik kell menni, mert ők mennek a legmesszebbre, és szeptemberig itthon kiszárad minden táplálkozóhely. A legnagyobb hideget is elviseli az a madár, amelyiknek télen is van tápláléka. A

dunántúli gólyák Giblaltárnál, az alföldiek a Boszporusznál kelnek át a tenger felett, mert vízről felszállni képtelenek. Beleesve megfulladnának. Ezért nem élnek gólyák Olaszországban. Ott nem tudnák egyszerre átrepülni a tengert. Jakuföldön a májusi varjúünnep a tavasz kezdete. Bár még hó van, de a fekete károgo népség újra reménységgel és vidámsággal tölti el az embereket. Jelezve a közeledő hóolvadást, ha nem is a „lesz, mégy szőlő, lágy kenyér” ígéretét. Hanem: „Lesz még zuzmó, lágy moha”. Télen nem dalol a rigó,

csak”skálázik”. „Dúdolva” gyakorolja a tavaszi –nyári énekeit. Csak „testközélel” hallható. „A népi megfigyelés szerint ezen a napon szólal meg a seregély és a sárgarigó” – így az időjárás jelentés bemondója. Ilyen nap nincs. A seregély februárban érkezik az aranymálinkó, viszont májusban, Az örvösgalamb március elején, a kakukk április végén. A hajnalodás különböző fázisaiban

szólalnak meg az egyes fajok, hogy elkerüljék a hangzavart. A fülemüle pedig vaksötétben. A napi pár perchorsszabbodás miatt a fényhez igazodnak. Nyár végétől már csak a tücskök, sáskák, kabócák ciripelése hallható.

Losonci Miklós

Humor

ÜDÜLÉS

Géza barátom kérésére levittem családját Balatonra a vállalati üdülőbe. Az üdülő vezetője nagyon barátságosan fogadta őket. Miután megmutatta a családi apartmant, megnyugtatta a házaspárt:

- Mindent elkövetünk, hogy úgy érezzék magukat, mintha otthon lennének. - Ó Istenem, én azt hittem, hogy pihenni jöttünk ide. – jegyezte meg fejét tekergetve Géza.

NYÁRI ISKOLASZÜNET

- Legjobban a nyári iskolaszünetet szeretem. – mondta kocsmai sörözés közben barátjának Lajos. - Miért? Hiszen te már rég kijártad az iskolát. - De a gyerekeim járnak és nekem két hónapig, nem kell házi feladatot készíteni.

ÉRDEK NÉLKÜL

A két háború közötti időben történt, egy szomszédos faluban. Egy jó módú földműves a másik faluból hozott asszonyt. A falubeliek irigykedve rebesgették, hogy érdekből jött hozzá feleségül. - Ilyen alattomoságot kiáltotta az udvaron. - Mi történt Klára? Miért kiabálsz? - Képzeld el Maris néni, azt híresztelik a faluban, hogy érdekből mentem férjhez pedig a mai napig nem tudom hány hold földje, mennyi lábasjószága és mennyi ezer pengője van neki.

HŐSNŐ

- Mit gondolsz, hány éves Gizi?
- Nem tudom, de hősiesen viseli.

KEZDŐ ÜGYVÉD ÜGYEI

A kezdő ügyvéd megnyitja irodáját. Hamarosan jön első ügyfele:

- Ügyvéd úr, milyen gyakorlata van magának? Mert nagyon fontos, hogy megfelelően képviselje az érdekeimet.

- Nézze uram valójában, eddig még nem volt ügyem.

- Szóval maga ügyetlen?

- Nézze, tulajdonképpen már volt egy ügyem...

- Akkor maga együgyű.

- ... de aztán valaki más vette át...

- Akkor pedig ügyefogyott...

CSAK CSENDEN

- Befizetnék ötszázezer forintot – mondja a bankban nagyon suttogva Kovács úr a pénztárosnak.

- De miért suttog?

- Mert ez intim betét.

MEGNYUGTATÁS

- Felháborító, ez a vonat már két órát késik!

- mondja az utas a kalauznak.

- Fölösleges idegeskednie, az ön jegye három napig érvényes.

SZERÉNY ASSZONY

Ketten beszélgetnek:

- Az én feleségem nagyon szerény asszony, soha nincs semmi kívánsága.

- Akárcsak az enyém. Az is folyton csak parancsol.

A LEGFONTOSABB KELLÉK

A mester bosszúsan kiált inasára:

- Ostoba fickó, nem megmondtam, hogy minden kelléket ide kell hoznod?
- Ide is hoztam mester úr! Gyalut, fűrész, kalapácsot, fejszét...
- Igen, de hol a sör, te tökfefj?

MEGNYUGTATÓ

Az idős asszony nagyon izgult az első repülőútján. A felszállás előtt bement a kapitányhoz.

- Ugye biztonságosan leszállunk?- kérdezte aggodalmaskodva.
- Legyen nyugodt asszonyom – felelte a kapitány. – Még senkit sem hagytam odafenn.

AGGODALOM

A birkózó először ebédel menyasszonya családjával. Az ara kiiktatta, hogy édesapja a jó étvágyú embereket szereti. Alaposan nekigyürkőzik, nem kíméli magát, hatszor is megpúpozza a tányérját. Közben észreveszi, hogy jövődóbeli anyósa még egy evőkészletet rak a keze ügyébe az asztalra.

- Hát ez mire való? – kérdi tele szájjal.
- Mert úgy látom, fiam, az eredeti egykettőre elkopik.

GYANÚS

A laktanyában kolerajárvány tör ki. A vezetőség elrendeli, hogy figyeljék a mellékhelységet. Egyik éjszaka Kovács közlegényt felverik az álmából::

- Azonnal jöjjön velünk, mert maga kolerás!
- Honnan veszik?
- Megfigyeltük, hogy tizenegyszer ment egymás után a mellékhelységbe.
- Az igaz, de tízszer foglalt volt.

ENGEDELMES KISKATONA

Az alezredes felszáll a villamosra. Az ajtó melletti ülésen éppen egy kiskatona ül, aki felpattan, és vigyázzba áll, ahogy meglátja a magas rangú tisztet.

- Üljön csak nyugodtan, fiam – szól hozzá az alezredes.. Mennek egy megállót, a katona újra felugrik, ám az ezredes ismét leinti:

- Üljön csak nyugodtan fiam tovább.
- Ez így megy több megállón keresztül, mikor az ezredes kifakad.
- Mi a fenének ugrál, fiam? Nem akarok én leülni!
- Elhiszem alezredes úr, de nekem már annál a megállónál le kellett volna szállnom, ahol találkoztunk.

FŐSZAKÁCS

Az újoncok felsorakoznak a laktanya udvarán.

- Ki tud maguk közül főzni? – kérdezi a parancsnok.
- Én – jelentkezik az egyik.
- És főzött már valamit ilyen nagy kondérban?
- Főztem. Sőt, még nagyobbban is!
- És mit főzött?
- Aszfaltot.

KERESZTKÉRDÉS

Esküszöm, bíró úr, ártatlan vagyok!

- Volt már büntetve valamikor?
- Ugyan, kérem, bíró úr, hová gondol? Ez volt az első lopásom!

MADARAT TOLLÁRÓL

A rendőr éjszaka igazoltatja Gazsi cigányt, aki a vállán zsákot cipel.

- Mi van a zsákban?
- Varnyú...
- Na, mutassa!
- Gazsi lassan, feszengve leteszi a zsákot. A rendőr kibontja, belenéz:
- Nem varnyú ez Gazsi, hanem tyúk!
- Tyúk? – feleli Gazsi. – Hát akkor már nem is kell...

Pálos települések találkoztak Iharoson

Somogy megyében hét középkori pálos kolostort ismerünk, a mai Pogányszentpéter falu határában a nagy hatalmú Kanizsai család alapított Nagy Lajos király idejében monostort.

(A faluban Szent Péter temploma állt az Árpád korban, a kolostort is neki szentelték).

A "Pogány" előtag nem itt élő pogányokra utal, éppen ellenkezőleg: a török korban a

keresztény hit védelmében vitézül harcoló Pogány nevű család kapta nemesi birtokul. A kolostor közvetve a mára népszerű szappanopera hőssé előlépett Szulejmán szultánnak aktivitásának köszönheti pusztulását: a (nagy)kanizsai vár védői, mivel a szultán Szigetvár ostromával végződött hadjáratáról félték, lerombolták a kolostort, nehogy török erősség legyen belőle.

A maradék köveket pedig később templomépítésre használták fel – az iharosberényi evangélikusok dícsérik ott Istent. A régészek mostanában kezdték el feltárni a föld alatt lévő romokat, a falu pedig pálos emlékhelyet alakított ki.

Iharoson van egy helyi Szent László Lovagrend,

melyben fiatalok és idősebbek korhű fegyverekkel, középkori ruhában tanulnak viaskodni (és lépnek fel vele, nagy sikerrel). Iharos egyébként kicsi, 500

lelkes falu, saját óvodája és művelődési háza van, ők is körjegyzőség része.

Nagykanizsa agglomeráció s települése, ezenkívül a mezőgazdaság ad némi munkát.

Gyöngyösi Gergely pálos történetíró és Szent László király

faszobra nézi egymást a központban, templomuk közelében. A találkozón a Pilisből rajtunk kívül részt vett Keszölc, Szentkereszt, Szentlélek küldöttsége. A program szentmisével kezdődött, a helyi énekkar és óvodás csoport, majd a lovagrend bemutatkozása után a község nevezetességeivel ismerkedtünk és hitet tettünk a további barátság fenntartására. Jövő júniusban a füzéri vár alatt találkozunk majd.

dr. Illés György

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomtatás: technovaszentendre@gmail.com • 06 26 309 766

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015